

a l'altra banda de la vall, per tant hem de baixar i tornar a pujar donant una volta que, a aquelles alçades del dia, resulta interminable. Però com tot, a poc a poc s'arriba als llocs. Aquella tarda, cap a les sis arribem al refugi que marca el límit de la travessa: al dia següent hem de tornar cap al punt de partida, el Paso di Grostè per el rifugio Tuckett.

Últim dia de trekking: Rifugio Brentei – Rifugio Tuckett – Paso di Grostè.

Aquest darrer dia de ferrades prenguem el Sentiero SOSSAT per tornar a la civilització, o més ben dit, fins al Tuckett. Tot i no trobar a gaire gent pel camí, si que en trobem més que el dia anterior. El camí no és gaire difícil, i va pujant amunt i avall durant tot el recorregut. No té gaire trams de ferrada, només al principi i al final, quan s'ha de superar trams de verticalitat important. Les vistes, com la resta de dies, són impressionants. I al final arribem al famós refugi Tuckett. Arribem i veiem la gran quantitat de gent que hi ha. No és d'estranyar, ja que és el primer refugi des d'on s'arriba del Pas de Grostè (a peu del telecabina), a unes dues hores i poc de camí. Allà s'hi troba de tot: des de gent que va a fer muntanya, que els notes més o menys preparats, fins a famílies o grups de nens i nenes. Seria com per nosaltres anar a Núria o qualsevol altre indret de per aquí de relatiu fàcil accés.

Parem el temps de fer una mossegada i tornem a enfilars el camí cap al Pas de Grostè. Si al refugi hi havia molta gent, al camí pel qual s'accedeix, n'hi ha molta més, fins al punt en que en alguns moments has d'esperar a que la gent que ve en direcció contrària acabi de passar per poder avançar. I igual que abans, gent de tot tipus de condició es veu avançant cap al famós refugi. Vam arribar a les taquilles del telecabina, i es podria dir que ens estaven esperant per poder obrir. Bé el fet és que obrien a les dues de la tarda i nosaltres vam tenir la punyetera llet d'arribar precisament a aquesta hora.

En el camí de tornada, ja en el telecabina vam estar repassant els quatre dies de trekking. Quatre dies que semblen molt més per la quantitat de coses que hem fet, i que alhora han passat molt ràpid. Contradiccions de la vida.

Turisme a fer per la zona.

A banda de la quantitat de trekkings i vies ferrades que ofereixen aquestes muntanyes, també existeix una àmplia oferta turística per la zona per la gent que no es vegi amb cor o no vulgui pujar a les Dolomiti. A prop hi trobem el lago di Garda, un llac enorme, on es pot fer vela, submarinisme, o fins i tot windsurf. També existeix al voltant d'aquest llac –i en general a molts llocs d'Itàlia- una àmplia xarxa de circuits de BTT d'una qualitat realment bona. Per últim, també trobem a prop Arco, on hi ha un rocòdrom genial (aquí per cert, l'any 2005 es va celebrar el campionat del món d'escalada). D'altres ciutats importants, com Trento, Brescia, Verona o Venezia no queden massa lluny i poden ser un al·licient a la visita d'aquestes magnífiques muntanyes.

Pujant les escales al Sentiero SOSSAT
Fotografia: Xavi Cárdenas

Bibliografia

- Com arribar: www.viamichelin.com
- Informació de la zona: www.campiglio.com
www.geocities.com/Yosemite/Trails/6876
www.quieroitatia.com
www.dolomitibrenta.it
www.cortina.dolomiti.org
www.trentinorefugi.com
www.dolomitidibrentain.it
- Sobre les vies ferrades:
www.manyanet-begues.net/EducacioFis/elteuesport/viesferrades.htm

